

o.z..v...ě...n....y

newsletter Filozofické fakulty
Univerzity Hradec Králové

číslo 1 / ročník 5 / 2016

OBSAH

FF VÁS ZDRAVÍ...

Úvodní slovo předsedkyně Akademického senátu FF UHK 1

FFASCINUJÍCÍ LIDÉ...

„Naše filda roste vědecky i mezinárodně,“ říká staronová děkanka
Pavĺína Springerová 2

FFANTASTICKÉ STUDIUM...

Mladí učitelé dějepisu vzdělávali prvňáčky i veřejnost 7
Archeologové odhalovali výjimečnost v každodennosti 8
Norští studenti filozofovali mezi žirafami 9
Na hradecké fildě zasedala poslanecká sněmovna 10

FFAJNOVÉ AKCE...

Odvážlivci se opět vydali vyčistit řeku Orlici 11
Zahraníční studenti kuchtili, v archeoparku řinčely zbraně 12
Studentskou výstavu otevřel premiér Sobotka 13

FFUNGUJÍCÍ PRAXE...

Sociologové zkoumali státní hranice 14
Archivářka: „Držela jsem v ruce mumifikovanou hlavu Egyptanky“ 15
Mladí politologové se stali hosty ghanského prezidenta 18

FFENOMENÁLNÍ ÚSPĚCHY...

Jako „Havlovo dítě“ zkoumá etické otázky války 21

Úvodní slovo předsedkyně akademického senátu

Vážené studentky a absolventky, vážení studenti a absolventi, milí přátelé filozofické fakulty,

pro všechny aktivně působící pedagogy i současné studující na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové je povzbudivé, když můžeme i v tomto čísle Ozvěn ukázat, co se nám podařilo, z čeho máme radost a co chceme dělat i nadále. Stalo se již pravidlem, že v našich Ozvěnách přinášíme zajímavé rozhovory vedené napříč akademickým spektrem. V Ozvěnách, které se právě nyní chystáte číst, je to jak rozhovor s děkankou filozofické fakulty, tak s doktorandem oboru Filozofie oceněným při příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii.

Předkládáme vám i retrospektivní články o mimofakultní společenské činnosti studentů i pedagogů, zrovna tak jako zajímavosti o atraktivních a úspěšných praxích studentů v zahraničí či studentských odborných konferencích a mnohých dalších činnostech. V letošním roce fakulta společně s městem a celým regionem také žije evropsky významným 150. výročím bitvy u Hradce Králové, milníkem prusko-rakouské války v roce 1866. K tomuto výročí přichystali studenti množství kulturních akcí a dalších odborných aktivit. Je tedy co číst.

Věříme, že i všichni absolventi a přátelé fakulty naše počínání sledují a sdílejí s námi jak všechny radosti, tak i naše starosti, protože jim není osud jejich fakulty lhostejný. S mnohými se ostatně vídáme na veřejných akcích fakulty i při častých osobních setkáních. Proto je nesmírně důležité, že Akademický senát FF UHK připravil děkan-ské volby, které se na fakultě v letním semestru řádně uskutečnily. Ve svém výsledku nám dávají jistotu, že zvolená staronová děkanka Mgr. et Mgr. Pavlí-

na Springerová, Ph.D. udělá vše proto, aby život fakulty byl co nejméně narušen a naopak, aby byl i v blízké budoucnosti úspěšný.

Akademický senát FF UHK bude mít jako samosprávný orgán i nadále velký vliv na život fakulty. Je jeho demokratickou pojistkou. Proto je zásadní záležitostí, aby se do práce v senátu ještě mnohem aktivněji zapojili zejména studenti s pozitivními myšlenkami a vzali na sebe část zodpovědnosti za vytvoření podmínek, v nichž bude FF schopna efektivně a na vysoké odborné úrovni existovat.

Jako současná předsedkyně Akademického senátu FF UHK přeji fakultě, aby rostla i v příštích letech „do rozumu i do krásy“, aby bylo stále co zajímavého o jejím životě číst a aby měla okolo sebe stále více nezištných přátel. Všem současným spřízněným duším děkujeme za dosavadní přízeň a podporu.

doc. PhDr. Věra Němečková, Ph.D.

*předsedkyně Akademického senátu FF UHK
vedoucí Katedry pomocných věd historických
a archivnictví FF UHK*

„Naše filda roste vědecky i mezinárodně,“ říká staronová děkanka Pavlína Springerová

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Ještě jí nebylo ani čtyřicet let a už zahájila své druhé funkční období na pozici děkanky Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové. Svůj post obhájila při květnových volbách s bravurou, akademický senát fakulty odhlasoval její znovuzvolení jednomyslně, protikandidátů se nedočkala.

Politoložka Pavlína Springerová, která miluje Latinskou Ameriku a bez sportu si svůj život nedokáže představit, hodlá nadále posouvat svou fakultu vzhůru na žebříčku vědeckých výkonů, podporovat zkvalitňování výuky a zintenzivnit spolupráci se zahraničními univerzitami. Ji samotnou ale v blízké době také čeká důležitý životní milník, habilitace.

Obhájila jste post děkanky FF UHK pro další čtyři roky. Jak byste své první funkční období ohodnotila?

Z mého pohledu, a snad i z pohledu mých kolegů z filozofické fakulty, vidím poslední čtyři roky jako dobu, kdy se nám podařilo nastartovat a stabilizovat procesy spojené s růstem kvality, ať už vědecké, či kvality z pohledu rozvoje mezinárodních aktivit. Velký kus práce jsme, doufám, udělali i pro studenty. Podmínky pro studium, včetně vybavení fakulty a podpory řady studentských aktivit, jim umožňují prožít krásná studentská léta nejen v Hradci Králové, ale i v desítkách měst po celém světě, kde máme naše partnerské instituce. Podstatné je zejména to, jak nás hodnotí zvnějšku. I zde mohu konstatovat, že čísla hovoří přesvědčivě. Hradecká filda roste ve své kvalitě vědecké i internacionalizační. To ale samozřejmě neznamená, že není co zlepšovat. Na fakultě dobře víme, kde nás tlačí bota a kde musíme více zabrat.

Proč jste se vůbec rozhodla do vedení filozofické fakulty poprvé kandidovat?

Raději věci sama aktivně ovlivňuji, než abych jen pasivně přijímala, co druhí navrhnou či realizují. To ale pochopitelně vůbec neznamená, že to, s čím přichází ostatní, zavrhuji či ignoruji. Ba naopak, ráda pracuji v týmu s inteligentními lidmi, protože jediné tak lze pracovat pro dobro celku naší fakulty.

Co Vás motivovalo k tomu, abyste svou kandidaturu po čtyřech letech zopakovala?

Jednak jsem cítila podporu ze strany svých kolegů i studentů na FF, což pro mě bylo velmi podstatné. Tato podpora se nakonec vtělila i do přesvědčivého volebního výsledku, který považuji za zavazující. A za druhé, samozřejmě na fakultě stále zbývá spousta rozdělané práce, kterou bych ráda v dalších čty-

řech letech dokončila nebo ji posunula blíže k vytyčeným cílům.

Jaká jsou prioritní témata, na která se hodláte ve svém druhém funkčním období zaměřit?

Moje hlavní cíle a teze byly obsaženy ve volebním programu. Na fakultě musíme zapracovat na zlepšení naší vědecké pozice, zejména potřebujeme publikovat odpovídající počet excellentních vědeckých publikací. Dále je třeba zkvalitňovat výuku a zaměřit se

„Klíčové cíle nestanovuje děkanka, ale vláda“

na uplatnitelnost našich absolventů v praxi, ukazuje se, že toto je velmi podstatný ukazatel pro uchazeče o studium při výběru vysoké školy. V následujícím děkanském období by měla FF také usilovat o získání akreditace v oblasti mezinárodní spolupráce v rámci sdílených či integrovaných výukových programů s některými zahraničními partnery. V neposlední řadě bych ráda, aby naše fakulta i nadále posilovala svou pozici nejen z pohledu mezinárodní spolupráce, ale své pevné místo musíme mít i ve městě, v kraji i celé České republice. Fakulta se bude také snažit o získání smysluplných evropských projektů, které nám umožní financovat potřebné aktivity, na něž bychom obtížně získávali prostředky.

Vaše druhé funkční období bude ovšem ovlivněno změnami v celém vysokoškolském prostředí. Připravujete se?

Je třeba mít na paměti, že klíčové cíle ani tak nestanovuje vedení fakulty či děkanka, ale zejména ministerstvo a vláda. Tedy, musíme se zodpovědně připravit na nové institucionální hod-

nocení kvality a také na nový systém akreditací. Výše zmíněné konkrétní cíle by měly vést k tomu, že budeme schopni v nových podmínkách stanovených především novelou vysokoškolského zákona uspět.

Co Vás jako děkanku FF UHK nejvíce těší a co Vás naopak trápí?

Těší mě práce pro fakultu, zejména taková práce, která má konkrétní pozitivní výsledky. A trápí mě málo stabilní a finančně podhodnocené prostředí, ve kterém musíme fungovat.

„Studenty vždy ráda vyslechnu a podpořím“

Na co se mohou studenti v dalších letech pod Vaším vedením těšit?

Vedení fakulty, jak už jsem zmiňovala, bude klást velký důraz na uplatnitelnost našich absolventů v praxi. Tedy, budeme dál rozvíjet kontakty s praxí, s firmami a institucemi, kde naši studenti mohou získávat v průběhu svého studia praktické zkušenosti. I nadále počítám s tím, že studenti naší fakulty budou významně finančně podporováni nejen ve studijních mobilitách, ale i v zahraničních praxích realizovaných jak v rámci evropských zemích, tak i mimo Evropu. Studenti fakulty

organizující spolkový život na FF vědí, že ráda vyslechnu a podpořím všechny smysluplné aktivity, se kterými přichází. Právě díky našim aktivním studentům na fakultě mnohdy hostíme velmi zajímavé hosty, pořádáme studentské konference, workshopy či spoluvydáváme studentský časopis. V neposlední řadě chceme studentům i nadále vylepšovat prostředí, ve kterém studují. Studenti se mohou těšit i na další dovybavení prostor jejich relaxační místnosti, takzvané ZašíFFárny.

Nejste pouze děkankou, ale také politoložkou. Jaké vědeckovýzkumné plány v současné době máte?

Mám v podstatě jediný záměr - zahájit a úspěšně zvládnout proces habilitačního řízení. Potřebuji v tuto chvíli zejména čas a prostor na napsání své habilitační práce, což je pro mne poslední existující překážka. Moje práce by se měla věnovat problematice současné bolívijské politiky, která je nesmírně variabilní a zajímavá.

Svou odbornou pozornost zaměřujete především na latinskoamerický region. Proč jste si zamílovala právě tuto oblast?

Každý, kdo do Latinské Ameriky jednou strčil nos, mě pochopí. A ostatní tam musí nejprve letět, aby dokázali tuto latinskoamerickou, a to nejen politologickou, vášeň pochopit.

Při zdolávání bolívijské šestitisícovky Huyana Potosí s fakulním šátkem na obličejí.

Po promociích se šťastnými absolventy bakalářského studia na FF UHK.

Na exkurzi do Latinské Ameriky jste několikrát vzala i své studenty, kterým tyto cesty přinesly spoustu zkušeností a zážitků.

Smyslem exkurzí nejen do Latinské Ameriky, ale také Afriky bylo, aby se studenti, pokud možno co nejvíce realisticky, seznámili se skutečným životem a socioekonomickou situací zemí, kam jsme vyjížděli. Jednalo se o jakýsi předstupeň jejich semestrálního či celoročního pobytu v těchto regionech. Tato idea se nakonec skutečně naplnila. Drtivá většina studentů, kteří exkurze absolvovali, posléze vyjela na mimoevropské studijní pobyty či stáže.

Absolvování stáže pod Vaším vedením údajně nebylo pro slabé povahy. Co studenti zakusili?

Já jsem byla se studenty opakovaně v Bolívii a jednou také v Peru. Studenti, myslím, nezapomenou na návštěvu dolů

v Potosí, cestování po bolívijské pampě plné krokodýlů, piraní a kapybar či na sjezd na kole z La Cumbre v nadmořské výšce 4800 metrů nad mořem do bolívijské kokové oblasti Yungas ve výšce kolem 1300 metrů nad mořem.

O Vás je známo, že kromě pracovních výzev ráda přijímáte i výzvy sportovní. Jaké byly Vaše dosavadní největší sportovní úspěchy a jaké vrcholy či vzdálenosti plánujete ještě pokořit?

Sport pro mě skutečně představuje naprosto nutnou součást života a aktivní způsob relaxace, který mě nabíjí. V minulém roce jsem vylezla na kopec Huayana Potosí, který se nachází kousek za La Pazem v Bolívii. O této hoře se říká, že je to nejjednodušší šestitisícovka. Je-li to tak, na vyšší kopce už asi nepolezu. I když... uvidíme. Ale byl to neskutečný zážitek s mačkami, cepínem a čelovkou v ledovém větru stoupat výš a výš, až

tam, kde hustota vzduchu je spíše chimerou než realitou.

A nějaký letošní sportovní zážitek byste mohla zmínit?

Ano, aby toho nebylo málo, tak jsem se nechala v letošním roce, jak se říká, vyhecovat, ke svému prvnímu triatlону v životě. No, nebyl to úplně standardní triatlón, nicméně těch necelých šest hodin ve vodě, v sedle a běžeckých botách jsem si užila a už se těším na další ročník „dřevěňáka“ (*triatlón s názvem Dřevěný muž, pozn. red.*).

Co kromě sportu děláte ve svém volném čase, byť ho zřejmě mnoho není?

Nejraději s naší dcerou a kamarády vyrážíme na chatu k řece, na kole, do hor, do skal, prostě odpočíváme a užíváme života a pohody.

Máte nějaké životní motto, kterým se řídíte?

Ne, nemám žádné životní motto. Život je tak pestrý, že by se mi jej asi do žádného jednoduchého hesla nepodařilo vtěsnat. V životě ale čerpám ze svých zkušeností a tak vím, že je potřeba bojovat a zároveň zachovávat pokoru.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.

Narozena: 19. března 1977

Bydliště: Hradec Králové

Rodinný stav: svobodná

Jazykové znalosti: angličtina, španělština

Vzdělání:

- 2001 - Mgr. – obor učitelství pro střední školy, dějepis – občanská nauka, PdF UHK
- 2004 - Mgr. – obor politologie a evropská studia, FF UP Olomouc
- 2008 - Ph.D. – obor politologie, FF UP Olomouc
- obhájená dizertační práce na téma: Analýza vývoje a činnosti moravistických politických subjektů v letech 1989 – 2005

Profesní činnost:

- 2001 – 2002 - výuka občanské nauky ZŠ Bezručova, Hradec Králové
- od září 2004 do září 2007 - interní doktorandka na Katedře politologie a evropských studií FF UP v Olomouci
- od září 2005 - odborná asistentka na Katedře politologie FF UHK
- březen 2006 – březen 2010 - vedoucí Kabinetu iberoamerických studií FF UHK
- březen 2010 – červen 2012 - vedoucí Katedry politologie FF UHK
- od července 2012 - děkanka FF UHK

Výběr z publikační činnosti

Monografie:

- Springerová Pavlína, Kudynová Michaela, Polcerová Lenka. 2012. Západní Sahara – zapomenutý konflikt. Periplus: Olomouc.
- Springerová Pavlína. 2010. Analýza vývoje a činnosti moravistických politických subjektů v letech 1989–2005. CDK: Brno.
- Springerová Pavlína, Špičánová Lenka, Němec Jan a kol. 2008. Election Year 2006: Latin America at the Crossroads. Praha: AMO.
- Stojarová Věra, Hrabálek Martin, Springerová Pavlína. 2009. Security in the Andean Community of Nations: The Member States in 21st Century. CDK: Brno.

Články v periodických databázích Scopus, ERIH plus:

- Springerová Pavlína. 2015. Representación de los intereses moravos en la Checoslovaquia después de la revolución de terciopelo. Mundo Eslavo, No. 14, 103–119.
- Springerová Pavlína, Vališková Barbora. 2016. Territoriality in the Development Policy of Evo Morales' Government and its Impacts on the Rights of Indigenous People: The Case of TIPNIS. Canadian Journal of Latin American and Caribbean Studies, Vol. 41, Issue 2.

Mladí učitelé dějepisu vzdělávali prvňáčky i veřejnost

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Čemu jinému v letošním roce než tematice 150. výročí bitvy u Hradce Králové či výročí narození Karla IV. by se měli věnovat studenti historie a učitelství dějepisu. Obě témata představili nejprve účastníkům tradičního dubnového Nábřeží vysokých škol, následně se vydali šířit osvětu i do školních tříd.

Závěr akademického roku patřil vzdělávacím akcím, které místním žákům a studentům připomněly výročí bitvy, která změnila Evropu. Měsíc a půl se v učebnách Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové při populárně naučných workshopech s názvem Bitva u Hradce Králové 1866 střídaly nejprve třídy ze dvanácti místních základních škol, a to od prvních do osmých ročníků, a poté kolektivy ze středních škol ve východních Čechách, aby se jejich žáci dozvěděli zábavnou a interaktivní formou o tom, co se poblíž Hradce Králové před 150 lety událo.

Školáci se seznámili se stranami bitvy, hlavními představiteli válčících stran, výzbrojí i výstrojí vojáků.

Vysvětlen jim byl průběh střetu i jeho důsledky na situaci v Evropě ve druhé polovině 19. století.

Studenti však nešířili své znalosti pouze mezi stěnami fakultních učeben a školních tříd. Svými edukačními workshopy pro děti i dospělé obohatili též program hlavních dní seriálu vzpomínkových akcí ku příležitosti 150. výročí bitvy. Na Pivovarském náměstí si 2. července ti nejmenší skládali puzzle s portréty čelních představitelů válčících armád a hledali zbraně v té době používané. Dospělým byla představena podoba Hradce Králové před 150 lety a studenti zdatně vysvětlovali průběh bitvy i zvědavým zahraničním návštěvníkům.

Archeologové odhalovali výjimečnost v každodennosti

Mgr. Miroslav Pleska, Bc. Dominika Schmidtová
studenti Katedry archeologie FF UHK

Historicky první studentská archeologická konference na půdě Univerzity Hradec Králové se uskutečnila 14. června 2016. S iniciativou uspořádat studentskou konferenci přišli posluchači magisterského a doktorského programu Katedry archeologie Filozofické fakulty UHK, kteří akci také sami díky finanční podpoře udělené v rámci studentské grantové soutěže zorganizovali.

Cílem konference s názvem Výjimečnost v každodennosti bylo umožnit studentům archeologie a spřízněných oborů vyzkoušet si aktivní účast na vědecké konferenci, podělit se s kolegy o nápady a inovativní postupy ve vlastních projektech. Všichni účastníci tak získali možnost prezentovat svou dosavadní práci, což pro ně byla zkušenost, kterou mohou využít při své budoucí badatelské nebo přednáškové činnosti. Téma bylo záměrně zvoleno velice široké, aby se mohli zapojit studenti vybraných oborů všech ročníků nejen na naší fakultě, ale i studenti z jiných vysokých škol.

“Dotkli se archeologických problémů pravěku i novověku”

Svoji aktivní účast na konferenci nakonec přislíbilo šestnáct studentů, z toho bylo čtrnáct příspěvků ve formě mluveného referátu a dva formou posteru. Byly předneseny velice zajímavé příspěvky, které se dotýkaly téměř všech období pravěku až novověku a jejich specifických problémů z pohledu archeologie. Bylo přínosné, že přednášející se v některých případech zaměřili i na aplikaci nových metod a přístupů v archeologické praxi. Převážná

většina účastníků byla z řad studentů naší fakulty. První blok byl věnován pravěké archeologii. V této sekci svou přednáškou o distribuci specifických surovin pro výrobu kamenných neolitických nástrojů zaujal magistr Pavel Burgert z Karlovy univerzity.

Ve druhém bloku zazněly dva zajímavé referáty magistra Marka Pacáka a magistra Štěpána Kravciva zaměřené na využití moderních a počítačových technologií v archeologii. Poslední třetí blok byl věnován středověké a novověké archeologii. Svou práci zdařile prezentoval například nejmladší účastník, student bakalářského stupně Jan Skala, který propojil vlastní výzkum z terénu s výsledky geografických informačních systémů a aplikoval je na lepší poznání archeologických lokalit regionu.

V neposlední řadě byl velice zajímavý exkurz do aktuálně perspektivní archeologie konfliktů v podobě referátu bakaláře Filipa Šrůtka o protiletectkých krytech z období 2. světové války na území Hradce Králové a poster dalšího mladého badatele Matouše Holase pojednávající o archeologických dokladech hrobů padlých vojáků z prusko-rakouské války v roce 1866. Všichni referující představili velmi kvalitní výsledky svojí rozvíjející se badatelské práce, a dali tak celé akci důstojný a přátelský rámec, na který v budoucnu hodláme navázat.

Norští studenti filozofovali mezi žirafami

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Vůbec poprvé se na Univerzitě Hradec Králové konala letní škola, na jejímž programu se podílely všechny fakulty i ústav sociální práce. Vyučující z filozofické fakulty vzdělávali studenty i při exkurzi na Kuks či v zoologické zahradě.

Summer School of Interdisciplinary Studies, která se uskutečnila v červnu letošního roku, byla určena studentům z norských vysokých škol. Do Hradce Králové se vydalo za poznáním dvacet studentů z Trondheimu a Lillehammeru. Někteří absolvovali pouze část programu, nejspokojenější ovšem byli ti, kteří pobývali v Hradci Králové celým měsíc. Oceňovali příjemné a klidné prostředí salonu republiky i množství odborných exkurzí a výletů, které jim přiblížily historii, kulturu i typické české produkty.

Účastníci měli možnost vybrat si v každém ze čtyř výukových týdnů buď humanitně, nebo přírodovědně zaměřený modul. Nabídka přednášek a exkurzí filozofické fakulty se společenskovědní tematikou zaujala jedenáct norských studentů. V úvodu modulu filozofické fakulty absolvovali exkurz do české politiky. Následně si studenti vyslechli přednášku o energetické bezpečnosti,

a to zejména ve vztazích Evropské unie a Ruska. Úterní přednášky byly zaměřené na obecnou sociologii, sociologii postkomunistických zemí i sociologii vývoje světové populace. „Prostřednictvím sociologických teorií byl studentům vysvětlen rozdíl mezi norskou a českou společností. Následně jsme živě diskutovali o názorech na společnosti v těchto zemích, jejich zvycích a tradicích,“ shrnuje obsah své přednášky docent Ján Bunčák.

Třetí den modulu filozofické fakulty musel zaujmout všechny norské studenty. Přes nepřízeň počasí se vydali do ZOO ve Dvoře Králové nad Labem, aby si od našich filozofů vyslechli výklad o zvířecí etice a filozofii biologie. Celkově norští studenti hodnotili letní školu velmi pozitivně. Doporučují účast na hradecké letní škole dalším svým kolegům, jelikož je to výborná zkušenost a příležitost si najít nové přátele.

Na hradecké fildě zasedala poslanecká sněmovna

Jakub Tomek

student bakalářského oboru Politologie, člen Politologického klubu FF UHK

Zkušební kolo projektu Simulace jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uspořádal na půdě Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové v letním semestru 2016 Politologický klub FF UHK.

Jedenáctka studentů katedry politologie si vyzkoušela, jak probíhá legislativní proces a jak je důležité obhájit své myšlenky a nápady před lidmi s různými názory. Setkání bylo zahájeno pomyslným povolebním vyjednáváním a sestavováním vládní koalice. Při hlasování o důvěře nové koalici se strhla první roztržka, a to když si jednotliví poslanci brali přestávky na jednání svého klubu, a snažili se tak zvrátit hlasování o nově vzniklé koalici. Důvěru studentské sněmovny nakonec získaly strany ANO, ODS a TOP 09. Po krátké přestávce došlo na schvalování programu schůze. Poslanci si odhlasovali, že jako první bod budou projednávat zákon, který budil v době konání akce rozporuplné reakce i v reálu, tedy zákon o zákazu kouření.

“Návrh zákona o zákazu kouření na FF prošel”

Během rozpravy došlo na slovní napadání i tradiční ohánění se grafy a tabulkami. Nakonec sněmovna návrh zákona přijala silnou většinou a poslanci přešli na druhý bod, kterým byl návrh zákona z pera poslance za hnutí Úsvit, jenž představil zákon o přímé odvolatelnosti zastupitelů a starostů. Po rozporuplné rozpravě sněmovna návrh zákona zamítla hned v prvním čtení.

Hodnotící tým nakonec dospěl k názoru, že zkušební simulaci vyhrála opo-

ziční strana ČSSD, která vznesla několik pozměňovacích návrhů k zákonům a byla aktivní v rozpravě. Cílem tohoto projektu je do budoucna představit politiku a principy parlamentní demokracie studentům. Proto se Politologický klub FF UHK bude snažit v dalších letech uspořádat tuto akci pro žáky středních škol. Středoškoláci tak budou mít možnost vyzkoušet si práci poslance a zjistit, jestli je parlamentní diskuze důležitá.

Odvážlivci se opět vydali vyčistit řeku Orlici

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Do rukou chráněných gumovými rukavicemi pádla, háky, pytle na odpad, zapnout vestu a hurá do lodí. Již podruhé se vydali studenti i zaměstnanci filozofické fakulty pod vedením své děkanky v polovině dubna na hladinu řeky Orlice, aby vyčistili její břehy. Vždyť heraldickou barvou fakulty je zelená.

Skupina šestnácti odvážlivců, především studentů politologie, se zúčastnila tradiční vodácké akce Čištění Orlice. Osm kanoí, v jedné z nich dokonce i předškoláci, se vydalo uklidit koryto řeky i přilehlé břehy z Krňovic. Po několika hodinách strávených v lodích, u dvojice studentů opakovaně a neúmyslně dokonce i ve vodě vedle lodí, přijížděli reprezentanti filozofické fakulty do Svinar s pytly plnými lahví, ztracených bot, hraček, autodílů a dalšího nepořádku, který lidé pohodili do vody nebo okolí jednoho z nejdůležitějších toků východních Čech. Čištění v Přírodním parku Orlice se konalo již podeváté.

Zahranční studenti kuchtili, v archeoparku řinčely zbraně

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Bavit, vzdělávat a otevírat se veřejnosti. Těmito hesly se i v letním semestru 2016 řídila filozofická fakulta. V dubnu se zapojila do třetího ročníku Nábřeží vysokých škol, zahraniční studenti provoněli svými exotickými pokrmy areál Hradeckého Majálesu a jednou měsíčně se v budově na náměstí Svobody scházeli posluchači všech generací, aby si vyslechli něco nového při cyklu přednášek Masarykovy společnosti. Nechyběly ani víkendové Dny živé archeologie v Archeoparku pravěku ve Věstarech.

Do přípravy akcí pro veřejnost se zapojují pedagogové i studenti. Na své si díky edukačně-popularizačním aktivitám filozofické fakulty přišli ti nejmenší, veřejnost středního věku i senioři.

Již od ledna se pravidelně konaly přednášky pro Masarykovu společnost, a tak na fakultě zazněla nejrůznější témata. Analyzována byla situace v Československu ve 40. letech, odhaleny byly i taje české historické vědy v meziválečném období nebo purkrabství hradeckého kraje. Sérii zakončil s blížícím se termínem rekonstrukce bitvy u Hradce Králové, jejíž neslavně 150. výročí si celý region tento rok připomíná, doktor Vojtěch Kessler z Historického ústavu Akademie věd ČR přednáškou nazvanou Porážka u Hradce Králové - hřebíček do rakve habsburské říše?

Duben patřil opětovně akci Nábřeží vysokých škol, do které se zapojují všechny hradecké fakulty. Studenti v zelených fakultních tričkách ukládali příchozím dětem z mateřinek i těm školou povinným hádanky a luštili s nimi kvízy s tematikou 700. výročí narození Karla IV. a 150. výročí bitvy u Hradce Králové. Nadějní archeologové nechali příchozí pátrat po stopách našich předků, archiváři poskytovali návod na výrobu vlastního erbu a mladé socioložky zkoumaly, co by obyvatelé města v Hradci vylepšili. Na závěr programu si mohli zájemci zanotovat

s africkými bubeníky. Následující den se vydali do areálu Hradeckého Majálesu v Šimkových sadech zahraniční studenti filozofické fakulty s hrnci plnými tradičních pokrmů jejich domácích kuchyní. Návštěvníci festivalu tak mohli ochutnat například ekvádorský salát z rajčat, ryby a popcornu nebo bolívijské knedlíčky.

Pravidelně jednou měsíčně se konají také Dny živé archeologie v Archeoparku pravěku ve Věstarech, které pořádají archeologové z Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové. Ti se mimo jiné věnují experimentální archeologii, a tak si mohli v posledních měsících návštěvníci pravěké vesnice vyzkoušet například ražení hliněných keltských mincí, malování válečného štítu nebo výrobu germánského picího poháru a podívat se, jak se vypalovala keltská keramika v dvoukomorové peci, jak se vyráběly kostěné šperky nebo jak se slévá bronz, a to přímo při ukázce odborníků z Belgie.

Studentskou výstavu otevřel premiér Sobotka

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Nevšední zážitek měla pětice studentů archeologie a historie, která se podílela na realizaci výstavy pro veřejnost s názvem Němá vzpomínka 1866. Expozici fotografií pomníků a památníků válečných střetů, jež se udály před rovnými 150 lety, otevřel 17. května 2016 ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka.

Výstava pořádaná Filozofickou fakultou Univerzity Hradec Králové se stala součástí seriálu vzpomínkových akcí k výročí bitvy, která změnila Evropu.

Za účasti televizních kamer a pod záblesky fotoaparátů se uskutečnila vernisáž výstavy studentských snímků, které zachytily memento krvavých střetů nezapomenutelně vepsaných do historie mnoha měst a obcí v Královéhradeckém kraji. Na stojanech si tak účastníci vernisáže i další návštěvníci knihovny mohli měsíc a půl prohlížet fotografie „němých svědků“ střetů ve východních Čechách, tedy památníků, pomníků, křížů, náhrobních desek, sloupů či mohyl tyčící se na polích, v obcích i zalesněných oblastech, které upozorňují kolemjdoucí na skon významných aktérů bitvy i tisíců řadových vojáků.

Svou premiéru měla však výstava na univerzitní půdě již na počátku března, kdy se její vernisáže zúčastnil rektor univerzity i děkanka filozofické fakulty.

Sociologové zkoumali státní hranice

Kamila Kohoutková a Jakub Zítka
 studenti bakalářského oboru Sociologie

Historicky první Letní sociologická škola, kterou uspořádal Sociologický klub SH1UK společně s Katedrou sociologie FF UHK pod vedením doktora Michala Tošnera, se uskutečnila na přelomu června a července 2016. Nesla se v duchu etnografie a terénního výzkumu. Cílem bylo zmapovat oblast česko-polského pohraničí, konkrétně oblast hraničního přechodu Náchod, a demonstrovat nám, začínajícím sociologům, některé z metod sociologického výzkumu v praxi. Ať to již bylo vedení terénního deníku nebo polostrukturovaných rozhovorů.

Ačkoliv se jednalo o první akci tohoto formátu, věříme, že i přesto přinesla mnoho zajímavých pohledů z oblasti sociologické praxe a nastínila různé podoby sociologického zkoumání. Zároveň doufáme, že se z letní sociologické školy stane tradiční událost a my budeme moci i příští rok přivítat spoustu mladých potenciálních sociologů.

Také bychom tímto rádi poděkovali doktoru Tošnerovi za vynikající odborné vedení celé letní školy, vedoucímu katedry doktoru Jouklovi, který nás přijel podpořit, i zakladatelkám sociologického klubu, které přijely zkontrolovat směřování spolku pod novým vedením.

Archivářka: „Držela jsem v rukou mumifikovanou hlavu Egyptanky“

Veronika Valigurská
studentka bakalářského oboru Archivnictví - historie

Chtěla zažít něco nového, rozšířit si obzory, zvýšit své odborné kompetence a zdokonalit se v cizím jazyce. Vše se jí díky vlastním schopnostem, znalostem, odvaze i programu Erasmus+ povedlo na výbornou. Veronika Valigurská, studentka Katedry pomocných věd historických a archivnictví na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové, popisuje své zážitky z praktické stáže v jižní Anglii, kde tři měsíce pracovala v Torquay Museum.

Už od malička jsem věděla, že až v rostu, moje práce bude souviset s historií. Co však budu konkrétně dělat, o tom jsem neměla až do třetího ročníku vysoké školy, kde studuji bakalářský obor Archivnictví - historie nejmenší potuchy. Nakonec jsem se rozhodla využít tolik vychvalovaný program Erasmus a vyjet do světa. Vždycky mi šla lépe angličtina než němčina, a tak byla má cílová destinace hned jasná – Anglie. Od začátku jsem byla rozhodnutá jet spíše na pracovní stáž než strávit semestr na jiné univerzitě, a proto jsem kontaktovala několik muzeí, až mi byla nabídnuta stáž v Torquay Museum v malém letovisku s názvem Torbay na anglické riviéře. Tam jsem měla strávit tři měsíce ubytovaná u rodičů jedné ze zaměstnankyň muzea.

První pracovní den jsem byla nervózní jak hrom. Jsem si jistá, že nejsem jediná, která si při rozhodování vyjet či nevyjet do zahraničí kladla otázky typu: „Budu jim s jejich přízvukem rozumět? Je moje angličtina dostatečná na práci v Anglii? Co když prostě nebudu dost dobrá?“. Brzy jsem ale zjistila, že jsem si dělala starosti zbytečně. Nikdo nezná všechno a já jsem ráda, že mě tyto otázky neodradily od nejlepšího rozhodnutí, které jsem kdy mohla udělat.

Mým nadřízeným byl Barry Chandler,

kurátor muzea, který mě podporoval od samého začátku a postupem času mi ukázal, jak úžasná je jeho práce. Každý den mě naučil něco nového, doplňoval a rozšiřoval mé znalosti a tím posouval i mé hranice. Kolikrát jsem se vracela z práce naprosto vyčerpaná a šla rovnou do postele, ale přesto jsem každým dnem milovala svoji práci čím dál tím víc.

První měsíc bylo mou povinností pouhé přepisování z katalogizovaných jeskynních nálezů z jednoho z muzejních depozitářů do počítače. Práce to byla sice jednotvárná, ale naučila jsem se zacházet s muzejní databází. Následně jsem si prošla celý proces dokumentace archiválií, fotografií a litografů od

prvopočátku, kdy se archiválie dostane do muzea, přes katalogizaci až k jejímu správnému uložení v depozitáři. Teorii jsem samozřejmě znala už ze školy, ale praxe je přece jenom trochu jiná. Nové přírůstky tedy byly od toho okamžiku

Ukládala jsem k ledu Agathu Christie i slečnu Marplovou

mojí starostí. Mimo to jsem pravidelně otvírala každé ráno muzeum. Celé pod mýma rukama přicházelo k životu. Také jsem kontrolovala teplotu, vlhkost a přítomnost škůdců v celé budově a naučila se základním konzervačním technikám.

S tím také souvisela další zajímavá činnost. Muzeum má vypůjčený a vystavený kožich populární autorky a místní rodačky Agathy Christie a my v něm našli moly. Kožich jsme tedy zabalili a uložili na měsíc do mrazáku. Na

mě bylo za necelý měsíc dát k ledu i kostým slečny Marplové.

Muzeum v Torquay pravidelně vytváří svoje vlastní výstavy. I když je muzeum třetí největší v hrabství, má nedostatek zaměstnanců, a proto jsem měla to štěstí pomáhat s vystavením Torquay United Exhibition, což byla výstava o místním fotbalovém klubu.

Asi v polovině stáže Barry usoudil, že potřebuji pořádnou výzvu v podobě náročnější práce. Postavil přede mě tedy tři krabice plné fotek, dokumentů a poznámek souvisejících s kopiářem místního bývalého opatství Torre Abbey a mým úkolem bylo vše projít a zdokumentovat. Jestli jsem čekala na nějakou výzvu, tak ležela přede mnou. Kopiář byl totiž psaný samozřejmě v latině, poznámky v angličtině, já měla slovník ve francouzštině a myšlení v češtině. Co si přát víc.

Tím však výčet mých povinností neskončil. Každý týden jsem totiž dávala na Facebook obrázek týdne, popisovala krabice v depozitáři, naučila se

používat Photoshop, vkládala data do dvou databází, aktualizovala muzejní registr, naučila se dokumentovat i trojrozměrné předměty, vyřizovala dotazy veřejnosti týkající se muzejních sbírek, naučila se základy fotografování a každou první sobotu pomáhala s akcí pro děti.

Abych se náhodou nenudila, jako další úkol jsem dostala zaplnit svoji vlastní prázdnou vitrínu v jedné z galerií exponáty podle mého vlastního výběru. A tím myslím vybrat téma, načíst si o něm co nejvíce, zvolit správné předměty, naaranžovat je do vitríny, napsat, vytisknout a vyrobit krátké povídky o tématu.

Jedním z největších zážitků byla chvíle, kdy přede mě jedno odpoledne Barry položil tajemnou krabici ze své kanceláře s tím, že udělá moji práci ještě zajímavější. Po nasazení rukavic a otevření krabice se mi naskytl pohled pro bohy. Ležela v ní totiž dva a půl tisíce let

stará mumifikovaná hlava egyptské dívky. Ve chvíli, kdy mi bylo dovoleno si ji podržet v rukách, jsem byla ten nejšťastnější člověk na celém světě.

Když se můj tříměsíční pobyt chýlil ke konci, přišel ke mně Barry s tím, jestli jsem pro velkou či malou výzvu. Vybrala jsem si velkou. V životě by mě ale nenapadlo, co si pod tím mám představit. Výzva totiž spočívala v tom, že kdybych se na podzim vrátila, měla bych na starost celý projekt nové výstavy o kočkách.

Konec stáže přišel až moc rychle a mě nezbyvalo nic jiného, než dokončit rozdělanou práci a rozloučit se se všemi v muzeu. Tím však můj pobyt v Anglii nekončil a já druhý den s krosnou vyrazila na autobus. Čekalo na mě totiž čtrnáctidenní dobrodružství, během kterého jsem navštívila dvanáct měst a posbírala neuvěřitelné množství zážitků. Během těchto dvou týdnů jsem měla možnost vidět místa, o kterých jsem do té doby jen četla.

Tříměsíční „angažmá“ studentky Veroniky Valigurské v Torquay Museum vyústilo v další nabídku stáž ve stejné instituci, a tak díky podpoře programu Erasmus+ a mezinárodního centra pro archivní výzkum ICARUS odjela do Británie pracovat na sedm měsíců. Podařilo se jí vytvořit vlastní výstavu o kočkách, instalovat lví kůži i mumii kočky a asistovat kurátorce Přírodovědného muzea v Londýně.

Mladí politologové se stali hosty ghanského prezidenta

Bc. Jakub Novák, Bc. Tomáš Tázlar
studenti navazujícího magisterského oboru Politologie – africká studia

Vyrazili si rozšířit své odborné znalosti a obohatit se o nové životní zkušenosti do západoafrické Ghany. Letní semestr trávili studenti afrikanistiky Jakub Novák a Tomáš Tázlar nejen na University of Ghana, ale také stážováním na zdejší českém zastupitelském úřadě. Po svém návratu se rozepsali zejména o svých zážitcích z práce na ambasádě. O zkušenosti z cestování po „černém kontinentu“ se dokonce podělili s posluchači Českého rozhlasu.

Česká ambasáda v Akkře je poměrně nenápadná stavba schovaná za vysokou bílou zdí s ostnatým plotem, jak je v hlavním městě zvykem. Když se ale zadíváte na velkou českou vlajku, jež vlaje na střeše spolu s unijní, máte hned pocit blízkosti domova nehledě na to, že jste stále pět tisíc kilometrů od našeho malého státečku. Vnitřek rozlehlé vily na návštěvníka dýchne dobou dávno minulou. Z velkého gobelínu shlížejí bojovná

údernice na pozadí rudě vyvedených Hradčan doplněná černobílými fotografiemi Prahy let sedmdesátých. Jinak je to ale velice útulné místo, kde jsme rádi trávili mnoho hodin týdně.

Nedávali jsme si mnoho šancí na úspěch, když jsme v říjnu psali zástupci velvyslankyně doktoru Zuckersteinovi o umožnění stáže na místní ambasádě po dobu našeho pobytu v Ghaně. O to větší bylo naše překvapení, když se nám ještě ten den ozval zpět doslova nadšen z naší nabídky. Sice nás hned nato čekalo nekonečné byrokratické kolečko, abychom byli schválení v pražském úřadě, ale výsledek stál za to. Čtyři měsíce jsme měli možnost pracovat na ambasádě na nejrůznějších pozicích, poznávat nové

mnohem zajímavější, kdy jsme zpracovávali souhrnná data o všech akreditovaných zemích, psali zprávy na ústředí či vypisovali tendry pro české firmy.

“Vypisovali jsme tendry a skartovali seznamy dortíků”

zajímavé lidi a to jak z Česka, tak z regionu celé západní Afriky a účastnit se konferencí, kulturních akcí i recepcí.

Spolu se studentkou Masarykovy univerzity jsme pracovali na desítkách nejrůznějších úkolů. Někdy zcela monotónních až únavných, což byla dozajista skartace několika metrů krychlových starých materiálů, jež počínaly povolením přeletů českých delegací a končily seznamy zkonsumovaných zákusků při recepcích. Jinak se ale jednalo o práci

Nejednou jsme byli váženými hosty samotného ghanského prezidenta Mahamy. Hned v únoru u příležitosti konference věnované bezpečnostní situaci v regionu západní Afriky, a poté když jsme zastupovali Českou republiku při slavnostním seznámení s Novými rozvojovými cíli udržitelného rozvoje v rámci Organizace spojených národů. Zajímavou politologickou zkušeností pak byla dvoudenní konference ECOWASu (*Hospodářského společenství západoafrických států, pozn. red.*), která se věnovala tématu migrace a bezcelní a bezhraniční politice právě v rámci zemí tohoto západoafrického společenství.

Projev prezidenta Mahamy k jeho zvolení za spolupředsedu komise SDG v OSN.

Autoři článku (vpravo) s velvyslankyní JUDr. Margitou Fuchsovou a PhDr. Jaroslavem Zuckersteinem, jejím zástupcem a prvním tajemníkem.

Naše stáž neobsahovala pouze práci na ambasádě. Pravidelně jsme navštěvovali recepcce států diplomaticky zastoupených v Akkře. Oblíbili jsme si pravidelné první čtvrtky v měsíci, kdy kanadský diplomatický sbor připravoval tematickou party, při které jsme se setkávali se zajímavými diplomaty, ale i lidmi z neziskového či humanitárního

„Stačilo se jen zeptat a získali jsme stáž na ambasádě“

odvětví. Čechy, respektive Evropany, jsme se ale nejvíce cítili při přípravách oslav Týdne Evropy, který připomíná formování a vznik evropského společenství. Z osmi států EU zastoupených v Akkře dostala právě česká ambasáda za úkol připravit první večer. Velmi zodpovědně jsme se této výzvy ujali. Z oslav státního svátku ve skladu úřa-

du zbyly ještě dva sudy nefalšované české „plzínky“, bylo proto předem jasné, že na večeru organizovaném Čechy pivo nesmí chybět. Bylo doslova „naboucháno“, jak americký velvyslanec, tak i ostatní diplomaté nejlepší české pivo uvítali, společně jsme pak plakali a smáli se zároveň u promítání oskarového snímku Kolja, který oslavy Týdne Evropy zahájil. Záhadou dodnes zůstává, proč se promítání nezúčastnili zástupci Ruské federace v Ghaně, ačkoliv pozváni samozřejmě byli.

I když jsme výše popsali jen střípky stáže, ve výsledku jde o zkušenost nepopsatelnou. Radou na závěr tak zůstává staré dobré české přísloví, že líná ústa, holé neštěstí. I nás odrazovali, že stáž nedostaneme a je to ztracené. Nakonec jsme si ji dokonce o měsíc prodloužili, získali jsme nové kontakty, známé, snad i kolegy ale hlavně jsme poznali neuvěřitelnou spoustu zajímavých lidí a našli si nové přátele. A přitom se stačilo jen zeptat.

Jako „Havlovo dítě“ zkoumá etické otázky války

Mgr. Lenka Kašparová
Děkanát FF UHK

Byl oceněn při Společenském večeru Univerzity Hradec Králové, který je každoročně pořádán ku příležitosti vzpomínky na boj za svobodu a demokracii. Student doktorského oboru Filozofie Michal Rigel se zabývá teorií spravedlivé války a v poslední době věnoval svou pozornost zejména dvojici středověkých polských myslitelů. Na svém kontě má studium pestré palety oborů na vícero univerzitách. S nadsázkou o sobě tvrdí, že je prototyp hloubavého a studiu plně oddaného člověka.

Proč jste se rozhodl věnovat se výzkumu války?

Šlo z velké části o dílo náhody, nicméně už předtím k tomu patrně byly položeny určité předpoklady. Jestliže se o generaci lidí narozených v silných populačních ročnicích 70. let občas hovoří jako o Husákových dětech, tak já jsem přišel na svět o dekádu později a sám sebe bych označil spíše za Havlovo dítě. Alespoň pokud jde o vliv na utváření hodnotového systému, důraz na ochranu lidských práv a přístup k věcem veřejným obecně.

Na přelomu tisíciletí, tedy v době, kdy jsem začínal svět kolem sebe naplno vnímat kritickými očima, se Václav Havel angažoval také v diskusi o obhajobě vojenské intervence v Iráku. Právě tehdy se otázky právní a morální ospravedlnitelnosti použití vojenské síly v mezinárodních vztazích dostaly do popředí světové debaty. V mém případě šlo nepochybně o výrazně formativní životní zkušenost, nicméně odborně jsem se problematice začal věnovat až později a roli hrálo tolik okolností a nahodilých faktorů, že je těžké v amalgámu proměnných vysledovat prokazatelnou příčinnou souvislost.

Mohl byste ve stručnosti přiblížit koncept spravedlivé války, kterým se zabýváte?

Maximálně stručně řečeno se pod konceptem skrývá přesvědčení, že po-

užití násilí na kolektivní úrovni není definitivně vyloučeno, neboť existují určité okolnosti, za kterých může být

“Teorie slouží k porozumění současným konfliktům”

ospravedlnitelné – typicky třeba v sebeobraně. Jeho použití nicméně má svá přísná pravidla a omezení. V praxi se teorií spravedlivé války obvykle rozumí učení, stanovující za jakých konkrétních podmínek je možné se legitimně uchýlit k válce a jaká specifická pravidla je nutné dodržovat po jejím zahájení. Výsledkem několika století probíhající debaty je soubor standardizovaných kritérií, jejichž obsah ovšem nikdy nebyl přijímán zcela neproblematicky, nýbrž je odborně diskutován, kontinuálně kriticky přezkoumáván a doplňován o nové ideje. K této bohaté debatě bych někdy rád přispěl, avšak zatím se spíše soustředím ji sám lépe porozumět, případně některá základní východiska interpretovat zdejším studentům a diskutovat je s místní odbornou veřejností.

Jak se z pohledu odborníka na teorii spravedlivé války díváte na současnou situaci ve světě?

Nechci cynicky hodnotit situaci jako

Gratulace rektora při Společenském večeru UHK.

ideální z hlediska poskytování množství studijního materiálu. Raději se zastavím u postřehu, že idea spravedlivé války stále častěji slouží jako prostředek pro porozumění současným vojenským konfliktům jak v akademickém světě, tak i ve světové politice, kde má zcela konkrétní a hmatatelné dopady. Jak jinak si vysvětlit enormní snahu všech zúčastněných aktérů hlavních konfliktů ve světě přesvědčit veřejné mínění o ospravedlnitelnosti vlastního konání a o dodržování základních premis spravedlivé války v rámci své vojenské strategie. Samozřejmě lze namítnout, že mnohdy byl koncept využit pouze jako legitimizační nástroj propagandy, nicméně i to může svým způsobem posloužit jako určitý argument jeho aktuálnosti a důležitosti.

Obržel jste badatelské stipendium pro pobyt na Jagellonské univerzitě v Krakově. Kdy to bylo a čím jste si stipendium zasloužil?

Impuls k podání žádosti pro pobyt

na jaře roku 2016 vzešel z dříve absolvované pracovní stáže na Institutu filozofie Vratislavské univerzity, kde jsem poprvé narazil na dvojici středověkých polských myslitelů Stanisława ze Skarbimierza a Pawła Włodkowica, kteří v minulosti pojednávali o otázkách války a míru na překvapivě pokročilé úrovni. Jedním ze záměrů projektu skládaného ke schválení Ministerstvu vědy a vysokého školství Polské republiky bylo představit tyto neznámé osobnosti akademické obci u nás. Kolegové z Krakova se mi posmívali, že projekt slibující ukázat velikost polského ducha a jeho zneuznání na Západě je v aktuální politické situaci vlasteneckých apelů vládní strany nepochybně předurčen k úspěchu, proto cítím potřebu zdůraznit, že ke schválení došlo ještě před minulými parlamentními volbami.

Co jste v Krakově vybádal?

Snad se podařilo ověřit základní předpoklad, že fenomén války, který

byl pochopitelně přítomen i v oblasti střední Evropy, zde nutně zplodil osobnosti, které se tématem ospravedlnění války zabývaly, přičemž jejich reflexe se zdá být hloubkou a rozsahem srovnatelná s úvahami autorů působících v duchovních centrech na západě kontinentu. Mimo to se v průběhu bádání odkryly i zajímavé přesahy do prostředí českých zemí. Například oba zmiňovaní pánové studovali na Karlově univerzitě v Praze v době, kdy tam byl aktivně činný i Jan Hus, aby ironií osudu po návratu do Polska a vypracování vlastního příspěvku k problematice spravedlivé války své závěry úspěšně prezentovali v rámci polsko-křižáckého sporu na koncilu právě v Kostnici.

Čemu jste se věnoval při svém výzkumném pobytu ve slovenském Rožumberoku?

Celá série vzájemných kontaktů s kolegy ze Slovenska se započala již dříve a pomohl ji zažehnout můj školitel doktor Ladislav Koreň. Do intenzivnějšího modu ji však posunula až společná práce

na vytváření reprezentativní antologie textů o spravedlivé válce, jejíž publikace byla a nadále zůstává hlavním cílem vzniklého federálního spolenectví. Faktem totiž je, že naše společná oblast zájmu – teorie spravedlivé války – stojí spíše v pozadí diskusí, které se vedou v politické filosofii v československém prostředí.

Touto publikací jsme chtěli informační vakuum zaplnit a mezinárodní spoluprací navíc pomoci odborně i sami sobě. Při úzkoprofilovém výběru oblasti studia může v natolik malém rybníčku, jakým je ten český, po určité době dojít k pocitu vědecké osiřelosti. Jsem přesvědčen, že bez pravidelné možnosti zasvěcené polemiky a reflexe vlastních poznatků s jinými kolegy je těžké pokročit dále ve vlastní odbornosti. Proto myslím, že síťování kolegů, které spojuje stejné studijní téma a jejichž mateřské instituce nesídlí příliš daleko od sebe, je obecně výborný nápad a tato idea „malé dojezdové vzdálenosti“ stála za všemi mými zahraničními pobyty.

“Mám dvojí alma mater”

Jakou máte za sebou studijní historii?

Poměrně rozmanitou, což buď svědčí o touze po pansofii, nebo o nevyzrálosti osobnosti a tápání ve vlastním směřování. Rozhodnutí ponechám na čtenáři. I když ve výčtu nezmíním studia nedokončená úspěšně a zaměřím se pouze na ta aktuálně probíhající, tedy filozofie, a zakončená ziskem diplomu, tedy politologie, evropská studia a mezinárodní rozvojová studia, je toho hned několik. Připočíst totiž mohou i absolvování učitelské způsobilosti pro předmět Společenské vědy a pedagogické minimum předmětu Geografie. Všem těmto oborům jsem se věnoval na dvou různých univerzitách. Sám o sobě proto říkám – a upřímně to tak cítím – že mám dvojí „alma mater“. Univerzitu Hradec Králové a Univerzitu Palackého v Olomouci.

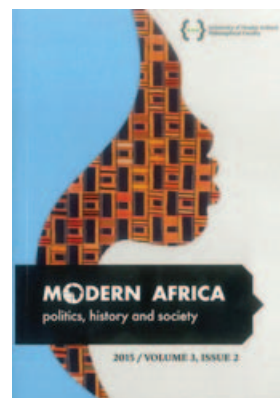
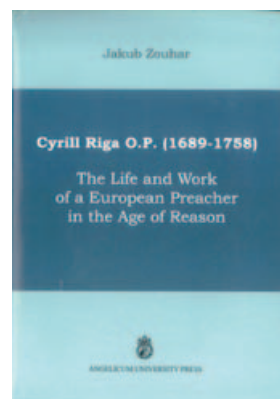
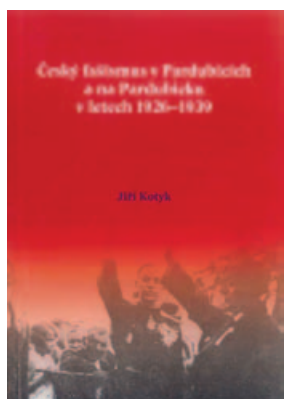
Jak vidno, jde nejen o pestrou, ale už i pořádně dlouhou studijní historii. Proti posměváčkům, kteří mne označují za „věčného studenta“, se však zpravidla bráním poznámkou, že dnes mají problém spíše „turbostudenti“, zatímco my, kteří jsme studovali až do prvního šedivého vlasu, bychom měli být vnímáni jako prototyp hloubavé a studiu plně oddané osobnosti. Ztělesnění onoho Humboldtisches Bildungsideal!

Odůvodnění ocenění filozofa Michala Rigla při Společenském večeru UHK

Mgr. et Mgr. Michal Rigel je studentem doktorského studijního oboru Filozofie na Filozofické fakultě UHK a je specialistou na etické otázky války, zvláště pak na koncept spravedlivé války, což je téma velmi aktuální jak pro oblast dějin, tak, bohužel, i pro současný svět. K jeho odbornému růstu přispěl i jeho studijní pobyt v Oxford Bodleian Library.

Své příspěvky na téma spravedlivé války přednesl na zahraničních konferencích ve Wroclawi a Burse a publikoval v odborných recenzovaných časopisech a sbornících, vč. sborníků zařazených do databáze Scopus. Jeho objev významných děl polských myslitelů 15. století Stanisława ze Skarbimierza a Pawła Włodkowic vedl k tomu, že Michalu Rigelovi bylo uděleno prestižní badatelské stipendium pro pobyt na Jagellonské univerzitě v Krakově.

Z pera našich akademiků – najdete v e-shopu FF UHK

Objednávejte na: eshop.uhk.cz

Ozvěny

newsletter Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové

Redakční rada...

Mgr. et Mgr. Lenka Kašparová; Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.; PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D.

Fotografie...

Archiv studentů a pracovníků FF UHK

Grafická koncepce...

Pavel Týbl

Tisk...

GARAMON s.r.o.

Chcete, aby Vám byla elektronicky zasílána budoucí čísla Ozvěň FF UHK?

Napište, prosím, na e-mail absolvent.ff@uhk.cz.

Facebook: Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové

Twitter: @FF_UHK

Youtube: Filozofická fakulta UHK